

भूपाळी

(श्री. रामचंद्र सीताराम देव हांणी गुरुपुनव ता ६-७-१९२५ दिसा सकाळी म्हणिल्ली स्वता रचिल्ली भूपाळी)

उठा उठा सकळ जन । पाहूं चला साईचरण ।
तुटोनि जाईल भवबंधन । भावें चरण पाहतांची ॥४॥
त्यांचे होतांची दर्शन । तृप्त होतील नयन ।
भावें घालोनी लोटांगण । चरण तुम्हीं वंदा ते ॥१॥
कोटी तीर्थे चरणांपाशीं । त्या चरणीं सद्भावेंसी ।
नमुनी तुम्ही अहर्निशी । जन्म मरण चुकवा कीं ॥२॥
रूप पाहतांची लोचनीं । सुख होईल साजणी ।
अज्ञान जाऊनि तत्क्षणीं । ज्ञानज्योति प्रगटेल ॥३॥
जपा “साईनाथ” निर्धारी । नाम पावन चतुराक्षरी ।
तेणे चुकूनी तुमची फेरी । मोक्षपद मिळेल कीं ॥४॥

परब्रह्म हें अवतरलें । म्हणूनि नाम तें पावले ।
आतां जपा तेंची पहिलें । तुम्हा सुख व्हावया ॥५॥

साईनाम हाचि वन्हीं । महत्पापें तीं तत्क्षणीं ।
तृणवत टाकील जाळूनी । प्रातःकाळीं स्मरतांची ॥६॥

धर्मलोप बहू झाला । तेणे भूभार वाढला ।
म्हणूनी समर्थ अवतरला । जड मूढ ताराया ॥७॥

प्रातःकाळीं दर्शन घेतां । मुक्ति मिळेल सायुज्यता ।
तेणे चुकेल जन्मव्यथा । भावे दर्शन घेतांची ॥८॥

रूप सुंदर सुकुमार । दिसे अति मनोहर ।
पाहून तेंचि सत्वर । कृतार्थ तुम्ही व्हाल कीं ॥९॥

सत्य सांगे सितारामसुत । साई पहा हो प्रेमयुक्त ।
तेणे व्हाल जन्ममुक्त । संदेह कांहीं असेना ॥१०॥

श्रीसाईलीला, शके १८४७, वर्ष ३, अंक ५, पान. २४४